

PRESSITEADE nr 204/22

Luxembourg, 15. detsember 2022

Kohtujuristi ettepanek C-124/21 P | International Skating Union *versus* komisjon

Kohtujurist Rantos teeb ettepaneku tühistada Üldkohtu otsus, millega kinnitati, et Rahvusvahelise Uisuliidu reeglid on konkurentsivastased

Ta teeb ettepaneku saata kohtuasi tagasi Üldkohtule uueks arutamiseks

International Skating Union (Rahvusvaheline Uisuliit, edaspidi „ISU“) nõudis Euroopa Liidu Üldkohtu 16. detsembri 2020. aasta kohtuotsuse International Skating Union vs. komisjon (T-93/18) osalist tühistamist. Selles kohtuotsuses jättis Üldkohus osaliselt rahuldamata ISU hagi, milles paluti tühistada Euroopa Komisjoni 8. detsembri 2017. aasta otsus ELTL artikli 101 ning EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta¹. Komisjon leidis oma 2017. aasta detsembri otsuses, et Rahvusvahelise Uisuliidu (ISU) reeglid, mis näevad ette rasked karistused sportlastele, kes osalevad kiiruisutamisevõistlustel, mida ISU ei ole heaks kiitnud, on vastuolus liidu konkurentsieeskirjadega. (1)

Vaidlustatud kohtuotsuse peale esitasid vastuapellatsioonkaebuse ka kaks sportlast, kelle kaebuse alusel oli komisjon ISU suhtes menetluse algatanud. Nad vaidlustasid Üldkohtu otsuse osas, milles viimane tuvastas, et ISU kehtestatud ainuvõimalik ja kohustuslik vahekohtumehhanism ei „süvenda“ komisjoni poolt tuvastatud eesmärgil põhinevat konkurentsipiirangut.

Täna esitatavas ettepanekus asus kohtujurist Athanasios Rantos seisukohale, et Üldkohtu otsus tuleks tühistada ja saata kohtuasi tagasi uueks arutamiseks.

Konkurentsioiguse kohaldamine spordialaliitude kehtestatud reeglitele

Oma sissejuhatavates märkustes selgitas kohtujurist **analüüsiraamistikku, mida tuleb kohaldada spordiliitude kehtestatud reeglite analüüsimisel konkurentsioiguse seisukohast.** (35) Ta tuletas meelde, et juhtivate spordiorganisatsioonide nagu ISU reeglid ei jää põhimõtteliselt liidu konkurentsioiguse kohaldamisalast välja. (36) Kuivõrd tegemist on spordialaliitude kehtestatud reeglitega, võivad osutuda asjakohaseks viited ELTL artiklis 165 esitatud spordi spetsiifilistele omadustele, eelkõige konkurentsipiirangute võimaliku põhjendatuse hindamisel. (38)

Kohtujurist meenutas Euroopa Kohtu praktikat², millest tuleneb, et kui vaidlusalusest spordialaliidu reeglitest tulenevaid piiravaid tagajärgi võib mõistlikult pidada vajalikeks õiguspärase „spordialase“ eesmärgi saavutamiseks, ei kuulu need reeglid ELTL artikli 101 lõike 1 kohaldamisalasse. (39). Seda siiski tingimusel, et need tagajärjed ei lähe kaugemale sellest, mis on vajalik, et tagada selle eesmärgi saavutamine.

Arvestades spordialaliitude traditsioonilist rolli, võib neil esineda huvide konflikt, mis tuleneb sellest, et neil on ühelt poolt reguleerija pädevus, kuid teiselt poolt – ja samal ajal – tegelevad nad majandustegevusega. (44)

Kohtujurist rõhutab, et **ainuüksi asjaolu, et sama organisatsioon täidab samal ajal spordivõistluste reguleerija**

¹ Vaidluse tausta kohta vt [CP 159/20](#).

² Vt selle kohta 18. juuli 2006. aasta kohtuotsus [Meca-Medina ja Majcen vs. komisjon](#) (C-519/04 P) ja [CP 65/06](#).

ja korraldaja ülesandeid, ei tähenda iseenesest, et ta rikub liidu konkurentsioigust. Lisaks lasub ISU olukorras oleval spordialaliidul põhikohustus tagada, et kolmandad isikud ei jääks põhjendamatult ilma võimalusest turule pääseda lausa sel määral, et see moonutab konkurentsi sellel turul. (48) **Spordialaliidud võivad teatud tingimustel keelata kolmandatele isikutele turulepääsu, ilma et see kujutaks endast konkurentsioiguse rikkumist, kuid juhul, kui keeldumine on õigustatud õiguspäraste eesmärkidega ja nende liitude võetud meetmed on nimetatud eesmärkidega proportsionaalsed.** (49)

Apellatsioonkaebuse analüüs

Kohtujurist analüüsis seda, kas Üldkohus tõlgendas ELTL artikli 101 lõiget 1 õigesti, kui ta jättis vaidlusaluse otsuse muutmata osas, milles tuvastati, et esineb eesmärgil põhinev konkurentsipiirang. (52)

Ta juurdles selle üle, kas Üldkohus võis analüüsida „koos“ või „paralleelselt“ seda, kas esines eesmärgil põhinev konkurentsipiirang, ning seda, kas see piirang ei olnud objektiivselt põhjendatud ja proportsionaalne. (90) Kohtujurist leidis, et Üldkohtu selline lähenemine tekitas teatava segaduse, kuna sellest ei nähtu selgelt tema arutluskäik. Esiteks kasutas Üldkohus eesmärgil põhineva konkurentsipiirangu kindlakstegemise klassikalist lähenemist, analüüsides kõigepealt osalemisreeglite sisu. Kui aga Üldkohus seejärel analüüsis nende reeglite eesmäärke, võttis ta siiski oma analüüsi aluseks kriteeriumid, mis tulenevad kohtuotsusest *Meca Medina*, mis puudutab tuvastatud konkurentsipiirangute objektiivset põhjendatust. (91)

Kohtujurist märkis, et nii Üldkohtu seisukoht küsimuses, kuidas ISU reeglite sisu tõlgendada, kui ka tema hinnang ISU reeglite ebaproportsionaalsusele viisid ta alusetult järeldusele, et esineb eesmärgil põhinev konkurentsipiirang. Nimelt toob see kaasa mõiste „eesmärgil põhinev konkurentsipiirang“ laiendamise, mis läheks vastuollu Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikaga, mis näeb ette selle mõiste kitsendava tõlgendamise. (99)

Kohtujurist leidis kokkuvõtteks, et ISU reeglite kvalifitseerimisel eesmärgil põhinevaks konkurentsipiiranguks rikkus Üldkohus õigusnormi ning tegi ettepaneku apellatsioonkaebuse esimese väitega nõustuda ja Üldkohtu otsus tühistada osas, milles tuvastatakse eesmärgil põhinev konkurentsipiirang. (122)

Ta märkis aga, et kindlaks tuleb teha ka see, kas käsitletavate kokkulepete „tagajärjeks“ oli konkurentsi piiramine ELTL artikli 101 lõike 1 tähenduses. Vaidluse see aspekt eeldab aga faktiküsimuste uurimist asjaolude alusel, mida Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses ei hinnanud. Lisaks arvestades, et konkurentsile avaldatava mõju analüüsi küsimust ei ole Euroopa Kohtus arutatud, ei ole kohtuasja selles küsimuses võimalik lahendada. Seetõttu **tegi kohtujurist ettepaneku suunata asi tagasi Üldkohtusse ning teha otsus kohtukulude kohta hiljem.** (135 -137)

Vastuapellatsioonkaebuse analüüs

Kohtujurist analüüsis, kas Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta asus seisukohale, et komisjon järeldas väärtalt, et ISU vahekohtueeskirjad süvendavad osalemisreeglitest tingitud eesmärgil põhinevat konkurentsipiirangut. Ta uuris, kas komisjon võis põhjendatult kvalifitseerida ainuvõimaliku ja kohustusliku vahekohtumehhanismi kasutamise konkurentsipiirangut „süvendavaks teguriks“ oma analüüsi raames, mis oli lahutatud rikkumise tuvastamise analüüsist – nimelt pidas kohtujurist sellist lähenemist küsitavaks, sest komisjon ei olnud jõudnud järeldusele, et vahekohtuklausel üksi võis olla käsitletav rikkumisena.

Kohtujurist asus seisukohale, et Üldkohus järeldas õigesti, et ainuvõimaliku ja kohustusliku vahekohtumehhanismi kasutamine on üldiselt aktsepteeritud vaidluste lahendamise meetod ning vahekohtuklauslis kokkuleppimine ei ole iseenesest konkurentsi piiramine. Ta märkis ka, et vahekohtu kasutamist saab käesolevas asjas põhjendada õiguspäraste huvidega, mis on seotud nõudega, et spordivaidlused alluksid erikohtule.

Mis puudutab CASi vahekohut, siis asus kohtujurist arvamusel, et seda ei saa võrrelda vahekohtuga, milles on kokku lepitud liikmesriigi ja eraõigusliku isiku vahelises kahepoolses investeerimislepingus, mida käsitlesid

kohtuotsused Achmea³ ja PL Holdings⁴. Seetõttu ei ole nendest kohtuotsustest tuleneva kohtupraktika põhimõtted ülekantavad käesolevas kohtuasjas vaatluse all olevale vahekohtule ning viimase kasutamine ei saa vähendada liidu õiguse täielikku tõhusust ja ühetaolisust.

Kohtujurist järeldeb, et Üldkohus ei rikkunud õigusnormi, kui ta tuvastas, et ainuvõimaliku ja kohustusliku vahekohtumehhanismi kasutamine ei ole vaadeldavat konkurentsipiirangut „süvendav tegur“.

MÄRKUS: Kohtujuristi ettepanek ei ole Euroopa Kohtule siduv. Kohtujuristi ülesanne on täiesti sõltumatult teha Euroopa Kohtule ettepanekuid talle määratud asjade õigusliku lahenduse kohta. Euroopa Kohtu kohtunikud asuvad selles kohtuasjas nõu pidama. Kohtuotsus tehakse hiljem.

MÄRKUS: Euroopa Kohtule võib esitada õigusküsimustega piirduva apellatsioonkaebuse Üldkohtu otsuse või määruse peale. Üldjuhul ei ole apellatsioonkaebusel peatavat toimet. Kui apellatsioonkaebus on vastuvõetav ja põhjendatud, tühistab Euroopa Kohus Üldkohtu lahendi. Kui menetlusstaadium seda lubab, võib Euroopa Kohus teha ise asja suhtes lõpliku kohtuotsuse. Vastasel juhul suunab ta asja tagasi Üldkohtusse, kes on seotud Euroopa Kohtu poolt apellatsioonimenetluses tehtud otsusega.

Ajakirjandusele mõeldud mitteametlik dokument, mis ei ole Euroopa Kohtule siduv.

Ettepaneku [terviktekst](#) on CURIA veebileheküljel alates selle ettekandmise päevast.

Täiendavat teavet annab Marta Osleja ☎ (+352) 4303 6005.

Kohtujuristi ettepaneku ettelugemisest saab pildisalvestisi „[Europe by Satellite](#)“ kaudu ☎ (+32) 2 2964106.

Hoiame ühendust!

³ 6. märtsi 2018. aasta kohtuotsus [Achmea](#) (C-284/16, EU:C:2018:158).

⁴ 26. oktoobri 2021. aasta kohtuotsus [PL Holdings](#) (C-109/20, EU:C:2021:875).